

BLIK op de EENDE

Hoofdstedelijke academie

Uitbundig babbelend haalt Noëmi Degrauwe van de Hoofdstedelijke Kunstacademie Brussel haar 12-jarige leerlingen op. Ze staan te wachten om samen in het kader van de lessen speltheater naar het theater te gaan. Ze gaan naar de voorstelling 'Qui cherche, die vindt' in de KVS kijken, van het Brusselse wijkgezelschap Ras El Hanout. Een voorstelling gemaakt door Brusselse jongeren met verschillende culturele identiteiten.

De zaal zit afgeladen vol met jongeren met verschillende achtergronden. Er wordt op de scène geschakeld tussen Nederlands en Frans en het publiek reageert als bij een voetbalmatch. Er wordt gejoeld, gesupporterd, afkeurend geroepen of met herkenning ingestemd. Verschillende thema's uit de leefwereld van Brusselse jongeren worden aangehaald: meertalig zijn, migratieachtergrond, Brusselaar, ... de hybride identiteit wordt gevierd. Achter mij hoor ik een aantal meiden met Turkse en Marokkaanse achtergrond - dat vertellen ze meerdere keren aan elkaar en richting de scène - alles becommentariëren. Wat een belevenis om de reacties van de jongeren uit de zaal te horen. Hier gebeurt wat theater eigenlijk ooit was, een maatschappelijk geleefd gebeuren.

Achteraf houden ze een nabespreking tijdens de les. De leerlingen vonden het 'cool' - al heet dat ondertussen blijkbaar 'kawaii' - dat er vanuit het eigen materiaal van de jongeren gewerkt werd, dat de zaal zo meeleefde, dat er verschillende talen gebruikt werden. Noëmi denkt dat ze weer net iets meer weten wat theater allemaal kan zijn en inzicht en begrip voor jongeren met een meertalige en diverse achtergrond hebben. Ze konden die avond even meekijken in hun hoofden.